

manipulációs mechanizmusok működésében. A vírus a propagandamérek, a hamis hírek, a clickbaittartalmak és az ezeket követő reklámok manipulatív célokra való felhasználhatóságára és ezzel párhuzamosan a közösségi médiatérben történő kiszolgáltatottságra hívja fel a figyelmet azáltal, hogy egy pluszréteget generál a különböző online felületeken, majd eltérítésként egy tájékoztató weboldalra irányít.

A diplomamunkák között szerepel Kaszanyi Nóra *tacTiles* című projektje, amely a taktilis információfelvétel új lehetőségeivel, a tapintható írásrendszerek bővítésével foglalkozik. A diplomamunka problémája a taktilis érzékelés elhanyagolásának gondolatából indult, és célja az írástapasztalat más módjainak felmutatása. A *tacTiles* egy olyan open source edukációs segédeszköz, amely könnyebbé kívánja tenni a vak gyermekek

számára a Braille-írás elsajátítását. A projekt taktilisen érzékelhető, 3D-nyomtatással kinyomtatott képi elemekre épülő abc, amely narratívabb és ezáltal befogadhatóbb alapot nyújt elsősorban vak és gyengén látó tanulók számára.

Mitroi Sixtine diplomamunkájának alap gondolatát Naomi Wolf *A szépség kultusza* című művének *Vallás* című fejezete adta. A projekt a nőkép reprezentációjával és a különböző médiumokban betöltött szerepeivel foglalkozik. A *Szépség* tulajdonképpen egy ironikus magazin, melynek célja hogy felvilágosítsa és felhívja az olvasó figyelmét a nők helyzetére, illetve a különböző női magazinok és a bennük található hirdetések, cikkek, képek által formált, a szépségről és az ideális nőről alkotott elképzelésünk torzságára. Az interaktív tárgynak is tekinthető magazin szövegeinek, formai elemeinek, és képi megoldásainak – mint például a tipikus, hasonló magazinokban használt betűtípusok vagy a rugalmas anyagra nyomtatott oldalak – célja, hogy interakciót kényszerítsenek ki a nézőből.

Ugrás a térbe

Az ELTE SEK képi ábrázolás szakosainak diplomakiállítására a Szombathelyi Képtárban

MISKOLCZI BERNADETT

Az egyetem végeztével számos kérdés fogalmazódik meg a hallgatókban a „hogyan továbbról”. Különösen nagy feladat, hogy hogyan tudják munkára váltani képzettségüket. Ezt a kétségekkel vegyes várakozást túlkörözi az ELTE SEK Vizuális Művészeti Tanszék képi ábrázolás szakos hallgatóinak diplomakiállítására szóló meghívó is a színes kérdőjelekkel. A hallgatók többfelé is tovább tudnak menni, gyakorlati és elméleti irányba egyaránt, mint amilyenek a tervezőgrafika, fotó, animáció, művészettörténet, dizájn- és művészetmenedzsment, dizájnelmélet, esztétika, kommunikáció- és médiatudomány, kulturális örökség tanulmányok szakirányok, de bizonyos munkákhoz a hároméves BA-képzés is elég lehet.

Akik explicit módon művészettel akarnak foglalkozni, azoknak ma már nemcsak az MKE és a MOMÉ szolgál lehetőséggel, az utóbbi években a vidéki művészeti, alkalmazott művészeti és művészetközvetítő egyetemek/szakok is kiváló eredményeket érnek el. Pécssett, Sopronban, Egerben, Kaposvárott és Szombathelyen is remek oktatói csapat működik.

Szombathelyen az egyetem (régebben Nyugat-Magyarországi Egyetem) ma az ELTE része. A Savaria Egyetemi Központ Vizuális Művészeti

Tanszékén képi ábrázolás,¹ valamint rajz- és vizuális tanár szakokon tanulhatnak a hallgatók. Az oktatók nagy része Munkácsy-díjas alkotóművész. A művészet-történészek, művészetelmélettel foglalkozók szakmai díját, a Németh Lajos-díjat többen elnyerték az itt tanító tanárok közül, így Bordács Andrea tanszékvezető és Készman József, a Ludwig Múzeum kurátora. A plasztika szak oktatója, Hübler János az Európai Fialat Művészek Biennáléján első díjat nyert, a grafikus oktató Nagy Gábor György és Kovács Péter rendszeresen szerepel a nemzetközi grafikai biennálékon.²

Régi hagyományként a tanszék végzős hallgatói a diplomamunkáikat a Szombathelyi Képtárban mutatják be. A kiállításon klasszikus műfajokkal is találkozhatunk. Cséve Krisztina idős emberekről készített hatalmas akril-olajpasztell arcképein az öregedés sablonoktól mentes ábrázolását tartotta szem előtt, Varga Péter ceruzarajzain 21. századi testképpel (tetoválás, pearcing) ruházta fel kedvenc költőit, míg a zene és képzőművészet közös halmazában élő Pintér Benjamin pengetőkből készített önarcképet. A zene és a képzőművészet kapcsolata más módon is megjelenik a kiállításon. A szintén aktívan zenélő Vörös Bianka munkáinak alapját régi, kollázszerűen összeragasztott kották képezik, amelyekre egy-egy fúvós hangszert festett úgy, hogy minden instrumentumhoz a saját szólómagának kottakollázsja került. Mindezt az egyes hangszerek zenekari pozíciójának megfelelően helyezte

NAGY EVELIN: *Labilitás a szemben*, 2018, videó

el. A zene-képzőművészet fúzió egy arculattervező projektben is megjelent. Hujbert Mátvás egy létező-működő, We Butter the Bread with Butter nevű német metalcore zenekarnak tervezett CD/DVD-borítót és pólót. A koncepció kiindulópontja és fő motívuma a *KLICKS.LIKES.FAME.GEIL!* című szám videoklipjében szereplő dinoszauruszfigura. Nagy Evelin videómunkáján a társfüggőséggel foglalkozik. A hatalmas szem pupillájában zajló párkapcsolati konfliktusokat Lord Huron zenéje kíséri.

Arculattervezést választott diplomamunkájául Siklósi Márton is, aki fiataloknak szánt, minimál dizájnnal megtervezett, *Please* márkanévre keresztelt termékek arculatát álmodta meg, melyhez következő lépésként online webshopot is létre akar hozni. Saját kedvenc tárgyait és azok stilizált képeit állította ki Varga Dávid.

Takács Szilvia a kiüresedő vidéki tájakkal foglalkozott képsorozatán. Szürke-fekete képein elhagyta a perspektívát, és a kietlenséget, az ürességet akarta érzékelteni. Szintén konkrét élményt dolgozott fel a szerb származású Hamar Alisza Jahorina: *Aleppo* című papírkollázsain a háborús pusztításokat idézte meg.

HUIBERT MÁTYÁS
arculatterve

Az alkotó személyes élménye a szerbiai háború, művein ezt vetítette rá az éppen zajló szíriai fegyveres konfliktusokra. Konkrét táj idéződik meg Petróczi Andrásné Ildikó hatalmas, többrészes festményein, melyeket régi boltíves verandája inspirált, s amit oly mértékig stilizált, hogy a végeredmény inkább absztrakt képekhez hasonlít. Különböző struktúrák jelennek meg Lukács Klaudia ipari környezet ihlette szerkezetein, melyek reflektáltak a képtár folyosóján látható Kassák-kiállításra is. A köztereken található csatornafedeleket gondolta újra Fülöp Krisztina a róluk készített gipszlenyomatokkal, melyekre a különböző társas viselkedéseket irányító, stilizált ikonokat nyomott. A kiállítás konceptuális trashmunkáját Kovács Attila készítette szándékosan esetlenül, mintegy karteziánus végkövetkeztetéssel kifaragva: Art Can Lie.

„A hallgatók a klasszikus képzést is a kortárs művészet kontextusából kapják, és a diplomakiállítás, bár fontos mérföldkő, csak egy esemény – hangsúlyozta a tanszék-vezető. – Az igazi kihívást az jelenti, hogy a művész a későbbiekben milyen intenzitással és kitartással dolgozik, milyen szenvedéllyel próbálja folytatni, amit elkezdett.”

Jegyzetek

- 1 A 2017-től a képi ábrázolás szakot képzőképzés névre keresztelték.
- 2 Bordács Andrea esztéta, kritikus, Gyarmati András restaurátor, Hübler János szobrász, Kelecsényi Csilla textilművész, Készman József művészettörténész, Kovács Péter Balázs grafikus, Nagy Csaba képzőművész, Nagy Gábor György képzőművész, Tóth Csaba festőművész.

